

[Glistrup.]

kring i landet, er alt, alt for stort, nu skal der være alvorlige og strenge begrænsninger i det, og det skal gennemføres nu hej og være i orden meget hurtigt, for det er virkelig den måde, man kan løse disse enestående problemer på. Men har man så klaret det, ja, så ligger der henne om hjørnet, om et halvt års tid, skam indkomstskattelettelse; dér ligger skam lyksaligheden, når bare vi har klaret disse påtrængende problemer. Og så er det jo, kan vi ganske roligt sige, hver gang gået på den måde, at man har forøget byrderne, eventuelt midlertidige byrder, men det er blevet til en varig forøgelse af befolkningens byrder. Så har det desværre altid udviklet sig på den måde, at de indkomstskattelettelse, der skulle komme, ja, dem var der en eller anden hindring der stillede sig i vejen for.

Sådan var det i gamle dage, men nu har vi jo fået venstre, en ny politik, på regeringspladserne, så nu kan vi forvente, at det er anderledes. Er der så nogen grund til at tro, når vi nu skal vurdere situationen, som den er, at den adskiller sig fra den melodi, vi har hørt igen og igen, og som har forøget befolkningens byrder igennem alle disse mange år? Ja, vi har jo allerede i denne regerings korte — måske for lange, men dog korte — levetid på 5 måneder én gang før oplevet, at vi var i nøjagtig den samme situation, nemlig da vi i begyndelsen af februar måned også pludselig begyndte at forhandle om at pålægge befolkningen byrder, tvangsopsparing, nedskæringer på de offentlige besparelser, og hvad der nu ellers var tale om, man kom kørende med dengang, og har det så hjulpet?

Er det således her, at det virkelig repræsenterer folk med vidsyn, som det blev udtrykt hin dag i februar, da vi behandlede de tilsvarende forslag fra venstre-regeringen? Nej, vi kan ganske roligt konstatere, at det, som blev gennemført i vinter under så megen skrig og skrål, ikke har hjulpet et hak; de byrder, regeringen Hartling hidtil har pålagt befolkningen, er pålagt befolkningen aldeles forgæves. Sporene skræmmer. Vi må med særdeles stor forsigtighed gå i gang med — når vi får serveret det, vi har fået serveret i dag, hvor man skal pålægge disse afgifter og helst således, at de allerede skal være gældende for de biler, der blev

solgt i nat — om det nu virkelig er dér, man skal have byrderne liggende på befolkningen. Er det således, at det vil være byrder, som der er fornuft i at bære?

Ja, der er jo måske to forskelle fra situationen, som den plejer at være. For det første er det ikke bare almindelige løbsagtige udsagn, der kommer om, at vi nok skal lette indkomstskatten om nogen tid. Der ligger vitterlig nogle udarbejdede forslag, som viser, at man vil lette indkomstskatten. Men hvor meget kan sådan nogle forslag nu tages for? Det havde jo unægtelig været interessant, hvis det var en flertalsregering, der havde sådan nogle forslag, men selvfølgelig, som hr. Heinesen allerede var inde på, er det uhyre let for en regering med 22 mandater, der ikke påviser, hvordan man skal skaffe dækningen for indkomstskattelettelserne, at sige: dette er venstres vej, det er det, vi vil.

Men er der nogen som helst grund til at tro, at der er nogen sådan særlig realitet i det, sammenlignet med de mange gange, hvor befolkningen er blevet skuffet? Det er i hvert tilfælde rart at få nogle mere håndfaste garantier, før man giver regeringen disse milliardbeløb, som den vil opkræve i forbrugsafgifter, yderligere at disponere over. Og dér var det jo særdeles trøsterigt i dag at høre statsministeren udtale, at den dag i dag, altså den 8. maj 1974, vil vi få en oversigt over de besparelser på 5 mia kr., hvorved regeringen først og fremmest vil finansiere de skattelettelse, der er tale om. Dagen er endnu ikke gået til ende, men solen er dog kommet over i vest, så jeg vil opfordre statsministeren til hurtigst muligt at søge at opfylde dette helt centrale løfte om, at vi får oversigten over de offentlige besparelser, det, som alene er det, der kan være nøglen til at løse Danmarks problemer.

Dermed er vi jo ovre i den anden ting, der adskiller situationen fra, hvad den normalt er. Takket være den evne- og visionsløse politik, der er ført i dette land både under denne og de foregående ti regeringer, så er situationen den, at vi nu er kommet ud i valutaunderskud af ganske formidable størrelser, og derfor er der grund til at søge at få det rettet op, og der rettes selvfølgelig ikke op ved nogle foranstaltninger som disse her. Det kunne hjælpe på et valutaunderskud, hvis det var en midlertidig periode, hvis der havde været en engangsnaturkatastrofe el-